

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τό φύλλο τού «Μπουκέτο» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμάς 4. Η αδιάβροτος υπερτιμήσης των παρά τών «Πυπρακτώρων» διπλογορεύεται.

«Η ώτι τών διαγωνισών μας φιλοστέλλομεν συνεργασία και μή συνοδευομένη όποια δικαιώματος κρίσεως έχει δραχμών» πέντε είς γραμματόσημα, δεν λαμβάνεται όπ' θυνι.

Πολλοί θεωρούνται μας μάς γράφοντας διτή έπιστολην να προσθέτουμε τέτοια διδάσκαλον, μας και ως έγγραφούν συμβουλούμενοι, οποίοι διακρίνονται τών περιοδικών μας, άλλα διυκτίουνται είς την Εκδόσιν πιταγών. Γιατί νά τούς διευκολύνουμε συγκεκίτικος, τούς πληροφορούμενούς διτή δεσμόθεα τό διάτιτυον τῶν συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, «Ημερολογίουν κλπ. είς γραμματόσημα μή κινητά χαρτοσήμα, σιασθήτο πτυχής.

Σ. Π. α ειν ων, Βαλτιμόρων.—Μᾶς γράφετε στήν έπιστολή σας
«Άγε πηγή μου «Μπουκέτο»

Από τόν καιρό πον πρωτοεκδόθηκε είμε ταχικός αναγνώστης σου, δέν θελόμενα ποτέ νά σε ίντελχόντων δύσκολοι ήσοις ήλιοι, άλλα τόρο τελετέων δέν έσχονται τί επάθει και άρρωστα καί γράψω ποιήσατα. Σέ παρακαλώ λοιπον νά μονάπανήσης μέων τού Κάρτ-ποσταλ ουν δέν άξειται τόν μόπο νά χάρων τόν καιρό μον με τά ποιήματα.

Δίγος κ ιρδες είνε πον ήρθα στήν «Αμερική και άπο τότε μ' έπιστολες δόπος τῆς ποιήσεως κτλ. κτλ.»

Σις εδυαματούμεν, άγαπητέ κύριε, γιατί τά καλά σας λόγια. Δυστύχως δημος οι σίζοι σας δέν είνε έπιτυχες. Ιδιού τό ένα τῶν ποιημάτων σας:

Α Γ Α Η Η

Τώρα κατάλαβα Μ... πόσος σε άγαπάω πον βρίσκουμε τόσο μακρινά, δέκ! πόσο σε λαχαράδω.

«Άν ήσσε πόσε φρένοτας τόσο θά πυνθημήσω τό πλάκα μονάρχης διν ήθελα τ' αφήσω.

Δέν έφυγα όμοις γιδ κακό και γιά καλό τών δύο μας ένητρεύθηκα Μ...

Ένα μονάρχα έγω πονδά και θέλω να γνωρίζω πώς πάντοτε θά μ' αγάπαι και τότε θά ελπίζω Θέ σε άλπιζες δηλαδή σε δέρμη μονά μόρα.

Όπον θά μοιέμονται τά δύο, ω! τι καρδιάς ήμετα. Πώς ήθελα νά ήξενουα θ' αργήση η μέρα επεινή δέν θά τών ίδω ποτε; ω! τι κακό θά γίνη...

«Άς κάμας δύος όπωντον κι' έπιστολές δι; δουλέων κι' έσως μήν είνε μακριά ή μέρα πον γνεύνω...

Διαβάστε πάντος «Έλληνα ποιητάς και ξαναδικάζετε. Είνε, δυνατούς ή εντυπώς, δηγι ενδύλων ποτάμια σε ποίησι.

Α ν α γ ω σ τ η ν η, Κέρχιναν.—Η κ. Έλένη Ζαρυνθινού δη μοισιεύει σχετικήν ρεκλάμαν τάς έφημειδας. Έκει θά δήπεται και τήν διεύθυνσι της. Ο κ. Τανάργας είνε τόσον γνωστός έν Αθήναις, δώσε θά λάρη, θύτως ή άλλος, τήν έπιστολήν σας. Άπεινθυνάτε τήν πάντοτε είς τήν Έπαινον Ψυχικών Έφευγον.

Θ ε ο δ ο γ ο ν, έντανθα.—Τό ποιημά σας ζητεί έπιτυχημένο. Ιδιού αντέ :

ΣΤΗ Μ. ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ

Πον γιώρταξ τής παναγιάς Κατί είμουν καλεομένος έχασ τον γέλεν μαζί βραδίσις Σάν νάμουν ξεχασμένος

Τό γλεντι τ' άναψες καλά Μέχριστας τρετή τό βράδιον έται με πληροφόρουαν Μέσω στό σκοτάδιν

Σέ μιά ταράτσα είμουνα «Ολο αντό τό βράδιον Μέ το φεγγάρι μόνο συντροφικά Νοσταλγικό μον κάιδιν

Τραγούδαγες και χόρευες έμαθα πάντα με χάρι Τό πάνω δέν τ' άφρος Μέχριστας τρετή τό βράδιον

«Έτσι κ' έγω Σου εύχομαι Τώρα γιά τή γιορτή σου πάντα με χάρις νά περάν δύος ποθεῖ ή ψυχή σου.

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ : «Οδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

«Οροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικο δι: Εν έτος Δρχ. 200 II Έξωτερικο δολάρια δ > Έξαμηνος > 100 II Αμερικής > 7 και δι: δηλην της Αρχικήν και Βελγικού Κογκό έποιτα συδρομού σελίνα 30 ΑΙ έπιστολαν και τά χρηματικά έμβασματα δένον ύ διευθύνοντα πρός τόν ιδιοκτήτην τού Μπουκέτου κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικός διντιρόσπωπος τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Αμερική, διά τήν έγγραφην συνθομοτήν και διά τήν κατά φύλλον πώλησην ή Έπαινε New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, δικαιοσποντικήν παρά το κ. Καλφοπούλου

Γιατί τό άλλο ποίημά σας θύ σας άπαντησαμε στό προς σεχές φύλλο.

Ν. Π ο τ ω τ ον ο τ α φι ον. Τό ποιημά σας μή τόν τίτλον «Πού Νάσα...» καλό και θά δημοσιευθή στήν οικείαν στηλήν. «Ά λ κ η ν Ι. Ζ. ζ. α ν, Αμπελινα. — Μάς γράφετε

στήν έπιστολή σας :

«Άγαπηδ Μπουκέτο»

Σέ παρακαλώ νά λάβης ήπ' όψιν τήν κάτωθι έπιστολήν μου εις τήν στήλην σου κάρτ-ποστά, διά τής διτίσ θέλω νά κατασήκω γνωστούτων σε δεσποινίδες κτλ. κατέ τό σοβαρόν.

Για τήν...

«Στίς άπαντησεις πον δύνεται στήλη τού άγαπημένου μας Μπουκέτον» έδωσα μεγαλύτερην προσοχή πάνω στήλη δικαία σου, ώ. ξένη, μου και με μεγ' λη μάριβολια μήπως... Θέλω νά σου χαράξω διά πρωμάτων μέσα μά δεν μπόρεσα δέν σε ονδ γνωρίζω δέν με ξερίσεις. Άλλα ίως καμιά μέρα βρεθής απάντερτα στό μονοπάτι τής ζωής μου καί τότε οι καρδιές μας θά χεινίσουν δυνατά σάν γάλησαν κάποτε, οδνά νά ένοιωσαν μαζί πάντα έννον πόνον, ένω διώς δημητρώσαν καρδιά σου πάντα πον σου μιλάει ή δικιά μου θά βρεθή σε ήδη μοιρά σαν μερά σάν περάν πον καί περιήσω τήν καμπάνα τής αράπης.

— Ιων αντό πον σου γράφω τώρα τάνα περιτόμ, μά άκουσε με δέν θέλω νά σε συγκινήσων έσχος πώς μ' αντό δέν θά κερδίσω τίλη ποτα ποτε νά στό πο παίρνεις μάς χωρίζουν άντιπέλλητοι φραγούλι κι' αντώ μον κείνουν τις σκέψεις μου, ώ ζην μου.

— Αραγε θά τό καταλάβη νά μ' άπαντηση. Κάπ-ιος ξανθός στήν ήλικιαν σουσ.

Πρός τό ίωνος δλα αδτά, φίλα κύριε; Και πον είνε τό σοβαρόν τό δύονταν σάν καποτάσην γνωστόν εις τήν δινάδι κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ήμεις τούλαγκαστον δέν τό βέρτουπον πουνθένα. Τέλος πάντων, λέτε στήν περι ήδη έ λόγος δεσποινίδα δι, δηλετε νά τής ζεντηστεθήτε δην τήν συναντήσεις, εις τό μονομάτι τής ζωής. Άλλα και πάλι φορώνεται δέν δην τήν συναντήσης ποτε μαζί τής. Γιά τό άπλούστατον λόγον ήδη δεσποινίδες σιμεούνται παρένθην τά μονοπάτια Προτιμούν τά κέντρα. Έχουν γίνει δηλαδή πολύ θετικές, άλλοισον!

Π γ ο γ α μ π ί δ α, Αταλάντην.—Έπωρ και είς προηγούμενον φύλλον σάν έγραψαν σας σίζοι σας δέν είνε έπιτυχες. Άρχει πρός ατόδειξιν έτα τετράσιουν έτον ποιημάτων σας. Τό κάτωθι :

«Οχι ! να γαγκάζωτας φωνάζουν

δύος τής Μοίρας τά γραμμένα

«Ολ ψυχής σας πάντα στεγάζουν»

θά ζητε πάντα χωρισμένα!...

Και τώρα άκουντε τήν καλήν μας συμβουλήν, δεσποινίς: Μή γράφετε στήζοντας. Αντό είνε τό πλόνον συνετόν. «Αν σάς άρέσει ή ποιήσις διαβάζετε τά ποιημάτα τών καλών ποιητών μας. Μήπως δέν είνε και αντό μία έξαιρετηκή άπλωνται;

Κά π ο ο ι α ν. — Μάς ξητάτε τήν διεύθυνσιν τού άθλητον κ. Γρηγ. Γεωργακοπούλου. Δυστυχώς, δεσποινίς, δέν τήν γνωρίζουν. Απειδούντης εις μίαν έφημεριδα. Και θά σάς διαφωτίση σχετικώς δύ άριδοιος άθλητικός συντάκτης.

Ν. Α λ ε ξ α ν δ ο α τ ο ν έντανθα.—Τό ποιημά σας δηγι καί λό. Τελειώνει μάλιστα πολύ ά.

Γιατί άλλαξετε έτσι ξαφνικά κι' άδικαιολόγητα άπορη τό μέτρο; Πάντως δέν σας άπελτιζουμε. Θά γράψετε ίσως με τόν καιρό καλύτερους στήζοντας. Μή βιάζεστε μόνον και διαβάζετε, δης πικ πολύ μπορείτε.